

GEROVSKA POPČEVKA proti Bývalé jugoslávské republice Makedonii (č. 48783/07)

Nestrannost a nezávislost členů Státní soudní rady v kárném řízení proti soudci.
V roce 2007 byla stěžovatelka odvolána z funkce soudkyně v důsledku kárného provinění. Státní soudní rada („SSR“), jejíž intervence byla urgována Státní antikorupční komisí, konstatovala, že stěžovatelka nesprávně aplikovala právní ustanovení v případě, ve kterém rozhodla bez respektování pořadí, v němž byly záležitosti projednávány.

Před ESLP stěžovatelka namítala, že SSR nebyla nezávislým a nestranným soudem ve smyslu článku 6 odst. 1 Úmluvy, neboť dva z jejích členů, soudce D.I. a tehdejší ministr spravedlnosti se dříve zúčastnili předchozích etap řízení proti ní a vytvořili si tak názor o jejím odvolání z funkce. Navíc účast bývalého ministra na rozhodování SSR bylo zásahem výkonné moci do moci soudní.

ESLP judikoval, že rozhodnutí SSR stěžovatelku z funkce soudkyně odvolat spočívalo na dvou názorech Nejvyššího soudu o existenci důvodů pro kárné obvinění. Nebylo popíráno, že soudce D.I., člen plenárního zasedání SSR, jenž rozhodoval ve stěžovatelčině případě, byl též členem oddělení a plenárního zasedání Nejvyššího soudu, které vydalo shora uvedené názory. ESLP dále podotkl, že soudce D.I. hlasoval ve prospěch názoru pléna, ačkoli musel vědět, že bude použit v řízení před SSR proti stěžovatelce. Za těchto okolností se stěžovatelka mohla oprávněně obávat, že soudce D.I. v době rozhodování SSR již byl osobně přesvědčen o tom, že by měla být odvolána z funkce pro kárné provinění předtím, než se věc vůbec před SSR dostala. Jeho účast v kárném řízení před SSR nebyla slučitelná s požadavkem nestrannosti ve smyslu článku 6 odst. 1 Úmluvy. Totéž bylo podle názoru ESLP možno říci o účasti tehdejšího ministra spravedlnosti na rozhodování SSR o odvolání stěžovatelky z její funkce, neboť ten již předtím žádal ve svém tehdejší postavení předsedy Státní antikorupční komise, aby SSR přezkoumala záležitost, kterou stěžovatelka rozhodovala. Navíc jeho přítomnost v tomto rozhodovacím orgánu jako představitele výkonné moci poškodila nezávislost tohoto orgánu při projednávání v dané věci. ESLP judikoval, že kárná záležitost stěžovatelky nebyla rozhodována nezávislým a nestranným soudem tak, jak to vyžaduje článek 6 odst. 1 Úmluvy.